

[Kristine Heltberg.]

mer mig at være et af disse meget triste forlig, hvor socialdemokratiet formodentlig på grund af den politiske situation har ladet sig presse ind i nogle rammer og ind i et forslag, som efter vor opfattelse ikke kan føre noget som helst godt med sig, tværtimod. Der er måske nogle enkelte ting, der er en lille bitte smule bedre end i venstres forslag, men forbedringerne er så små, at der virkelig skal meget, meget god vilje til at få øje på dem.

Det afgørende er, at det her drejer sig om, at man lader de såkaldte besparelser gå ud over en ganske bestemt gruppe mennesker i landet, nemlig dem, der i familien skal tage stilling til, om et barn på 16-17 år skal søge en videregående uddannelse eller skal ud at tjene hurtigt tjente penge, som ikke står i forbindelse med en rimelig udvidelse af uddannelsen. Jeg mener, vi gør vores land fattigt derved, og jeg mener, vi gør dem en bjørnetjeneste, som vi tidligere har talt så meget om, fra indtil flere partier, at man skulle se at få inddraget i uddannelsen. Jeg mener, det hører sammen med et helt register af nedskæringsforslag, der alle sammen rammer netop vores uddannelsessektor og især rammer den sociale gruppe, som efter vor opfattelse i særlig grad trænger til en støtte, netop de børn, der skal ud i en uddannelse og ikke så gerne skulle ud i en eller anden mere eller mindre tilfældig indtjeningsstilling.

Derudover indebærer forslaget som så mange af den slags forslag, at man stadig opererer med den skattepligtige indkomst. Vi ved, hvor usikkert dette begreb er, og hvor megen kritik der kan rettes imod disse forskellige fradrag. Det bevirker, at sådan nogle forslag i særlig grad går ud over lønmodtagere, hvis folk med fradragsfiduser simpelt hen kan opnå bedre forhold for deres børn.

Jeg vil endelig pege på, at selv i de optimistiske bemærkninger på side 4 foreligger der en hel opskrift på det utrolige administrative roderi, vi risikerer at komme ud i med det foreliggende lovforslag. Det skønnes, at der vil være tale om udgifter på 25-30 mill. kr. ekstra til administration. Jeg tror, det er et meget optimistisk skøn. Jeg tror, vi her igen har at gøre med et af de lovforslag, der vækker almindelig irritation og mishag, dels på

grund af den sociale slagside, som er ganske iøjnefaldende, dels på grund af den oppustning af bureaukratiet og administrationen, det giver anledning til.

Naturligvis vil vi da prøve på at gøre vores bedste for at se, hvad man kan få ud af sådan et forslag, men vores holdning må absolut siges at være altdominerende negativ.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med megen sympati på, at de besparelser, der skal ske på børnetilskuddene, sker efter en indtægtsregulering. Det gik vi allerede i sidste samling ind for, da man drøftede disse besparelser. Vi mener, det er rimeligt, at der begynder en besparelse for det første barn, når indkomsten er 90.000 kr. Vi havde dog gerne set, at det som ved ungdomsydelsen drejede sig om en husstandsindkomst og ikke som nu forældrenes indkomst, hvis de er samlevende, og ellers indkomsten hos den af forældrene, der har forældremyndigheden.

Vi ser med glæde, at det bliver muligt nu for fremmedarbejderbørn at få børnetilskud efter 1 års forløb. Det synes vi er rimeligt.

Ungdomsydelsen minder om den, der var indeholdt i det lovforslag nr. 170 om ungdomsydelse, som blev behandlet i sidste uge. Der er dog den forskel, at ungdomsydelsen er større, 8.000 kr. i stedet for 6.000 kr. Jeg kan ikke tage stilling til her, om vi har råd til det. Det må vel drøftes i udvalget. Vi ser med glæde, at det her er husstandsindkomsten, det drejer sig om. Vi mener, det må være mere retfærdigt.

Der er som ved lovforslag nr. 170 tale om, at barnet eller den unge må have en indkomst fra 4.000 kr. op til 15.000 kr. Her må man nok tænke på, at når den unge har en vis indkomst og så yderligere får denne ydelse, så indtræder der en beskatning, og den unge vil derfor få meget lidt ud af det sidste, der gives i denne ydelse. Vi vil meget gerne se på i udvalget, om man ikke kunne få en mere retfærdig ordning, så den unge fik noget ud af de sidste penge, der gives.

Vi så gerne, at det var bestemt, at ydelsen blev givet til forældrene, og at den kun i ganske specielle tilfælde, hvor der var tale om misbrug fra forældrenes side, blev givet til barnet alene. Det er klart, der kan være undtagelser.